

MITEM

MADÁCH INTERNATIONAL THEATRE MEETING

MADÁCH NEMZETKÖZI SZÍNHÁZI TALÁLKOZÓ

NEMZETI SZÍNHÁZ • BUDAPEST, 2016. ÁPRILIS 11 – 24.

KORTÁRSAINK,
A KLASSZIKUSOK

14 ország.

22 előadás.

4 színpad.

mitem.hu ▪ [nemzetiszinhaz.hu / mitem](http://nemzetiszinhaz.hu/mitem) ▪ facebook.com/mitembudapest ▪ [#mitem](https://twitter.com/mitem)

Homérosz: **ILIÁSZ**

Rendező: Stathis Livathinos

Polyplanity Company

Athén, Görögország

fotó: © Elina Giouaniti

NEMZETI SZÍNHÁZ
1837

KÖZÖS · NÉZŐPONT

DÁTUM	SZERZŐ / ELŐADÁS / RENDEZŐ / SZÍNHÁZ	HELYSÍN
április 11. HÉTFŐ 20:00	ANGYALOK A VÁROS FÖLÖTT – <i>utcaszínház</i> rendező: Pino Di Buduo Teatro Potlach - Fara in Sabina, Olaszország	Budapest, Belváros
április 12. KEDD 19:00	Homérosz ILIÁSZ rendező: Stathis Livathinos Polyplanity Company - Athén, Görögország	Nagyszínpad
április 13. SZERDA 17:00	Federico Garcia Lorca A KÖZÖNSÉG rendező: Alex Rigola a madridi Teatro de La Abadía és a Katalán Nemzeti Színház koprodukciója – Spanyolország	Gobbi Hilda Színpad
április 13. SZERDA 20:00	JINDO SSIITGIMGUT – <i>sámánszertartás</i> Jindo, Dél-Koreai Köztársaság	Nagyszínpad
április 14. CSÜTÖRTÖK 17:00	Bertolt Brecht GALILEI ÉLETE rendező: Zsótér Sándor Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország	Kaszás Attila Terem
április 14. CSÜTÖRTÖK 20:00	Jovan Sterija Popović HAZAFIAK rendező: Urbán András Szerb Nemzeti Színház – Belgrád, Szerbia	Nagyszínpad
április 15. PÉNTEK 19:00	Makszim Gorkij ÉJJELI MENEDÉKHELY rendező: David Doiasvili Állami Zenés és Drámaszínház - Tbiliszi, Grúzia	Gobbi Hilda Színpad
április 16. SZOMBAT 20:00	Carlo Gozzi A HOLLÓ rendező: Nyikolaj Roscsin Alekszandrinszkij Színház – Szentpétervár, Oroszország	Gobbi Hilda Színpad
április 17. VASÁRNAP 18:30	Valère Novarina IMIGYEN SZÓLA LOUIS DE FUNÈS rendező: Valère Novarina & Adélaïde Pralon Csokonai Nemzeti Színház – Debrecen, Magyarország	Kaszás Attila Terem
április 17. VASÁRNAP 20:00	Luo Huaizhen LI YAXIAN rendező: Xie Ping'an Chongqing Sichuan Opera Theatre (szecsuáni opera) - Kína	Nagyszínpad
április 18. HÉTFŐ 20:00	Valère Novarina NEVEK ERDEJÉBEN rendező: Valère Novarina L'Union des contraires produkciója - Franciaország (Koprodukciós partnerek: Festival d'Avignon / CDN de Montluçon, Le Fracas)	Gobbi Hilda Színpad

DÁTUM	SZERZŐ / ELŐADÁS / RENDEZŐ / SZÍNHÁZ	HELYSZÍN
április 19. KEDD 18:00	Witold Gombrowicz – Bruno Schulz ÁTTÚNÉS rendező: Waldemar Śmigasiewicz Teatr Powszechny – Radom, Lengyelország	Kaszás Attila Terem
április 19. KEDD 20:00	Jonathan Swift életműve ihlette színpadi gyakorlatok GULLIVER UTAZÁSAI rendező: Silviu Purcărete Radu Stanca Nemzeti Színház – Szeben, Románia	Nagyszínpad
április 20. SZERDA 17:00	Weöres Sándor PSYCHÉ rendező: Vidnyánszky Attila Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország	Kaszás Attila Terem
április 20. SZERDA 20:00	William Shakespeare OTHELLO rendező: Gabriel Chamé Mikaproject, Argentína	Gobbi Hilda Színpad
április 21. CSÜTÖRTÖK 17:00	KORSZERŰTLEN KONCERT rendező: Viktor Ryzakov Moszkvai Művész Színház (MHAT) Iskolastúdiója – Moszkva, Oroszország	Gobbi Hilda Színpad
április 21. CSÜTÖRTÖK 20:00	A.P. Csehov SIRÁLY rendező: Thomas Ostermeier Théâtre Vidy-Lausanne – Svájc	Nagyszínpad
április 22. PÉNTEK 19:00	Cervantes regénye nyomán, Benyhe János fordítását felhasználva írta Verebes Ernő DON QUIJOTE rendező: Vidnyánszky Attila Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország	Nagyszínpad
április 23. SZOMBAT 17:00	William Shakespeare VÍZKERESZT, VAGY AMIRE VÁGYTOK rendező: Bocsárdi László Sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház – Románia	Gobbi Hilda Színpad
április 23. SZOMBAT 20:00	William Shakespeare: Titus Andronicus c. műve nyomán TIIT rendező: Szergej Potapov P. A. Ojunszkij Szaha Színház – Jakutföld, Szaha Köztársaság, Oroszország	Nagyszínpad
április 24. VASÁRNAP 18:00	A.P. Csehov: A 6-os számú kórterem c. novellája alapján 6 rendező: Sardar Tagirovsky Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország	Gobbi Hilda Színpad
április 24. VASÁRNAP 20:00	Stanisław Wyspiański AKROPOLISZ rendező: Anna Augustynowicz Teatr Współczesny – Szczecin, Lengyelország	Nagyszínpad

ELŐADÁSOK

ANGYALOK A VÁROS FÖLÖTT – *utcaszínház*

rendező: Pino Di Buduo

Teatro Potlach – Fara in Sabina, Olaszország

A Teatro Potlachot Pino di Buduo és Daniela Regnoli alapította 1976-ban, nevét az alapítók antropológiai tanulmányai ihlették. Az északnyugat-amerikai őslakosok nyelvén a „potlach” olyan szabad akaratból adott ajándékot jelöl, amely méltóságot és tekintélyt kölcsönöz mind annak, aki adja, mind pedig annak, aki kapja, vagyis meghaladja a piac- és hasznalapú látásmód törvényeit.

Az Angyalok a város felett előadásai egy-egy város lakóinak legbelsőbb hozzáállását változtatják meg az adott hely sajátosságait alapul vevő útvonaltól „bejárása” közben. Az utazó show során a publikum lehetőséget kap, hogy különböző művészeti ágakat képviselő művész-angyalokkal találkozzon, akik segítenek az embereknek újra felfedezni már-már feledésbe merült hangulatokat, szavakat és érzelmeket, miközben megidézik az adott város szépségét és báját. A Budapesten megrendezett előadásba a Kaposvári Egyetem színésznövendékei is bekapcsolódnak.

A színészek és a művészek (vagyis maguk az angyalok a város felett) az előadás során falakon táncolnak, történeteket mesélnek el és hozzájárulnak, hogy a nézőközönség valami olyasmit is észrevegyen, amely általában láthatatlan marad a szemük és az érzékeik számára.

2016. április 11., hétfő, 20⁰⁰ – Budapest, Belváros

Homérosz

ILIÁSZ

rendező: Stathis Livathinos

Polyplanity Company – Athén, Görögország

Az *Iliász*, amelyet Arisztotelész úgy jellemezte, mint az „első tragédia,” egy hatalmas nyitott zenekarhoz vezet a nézőt. A háború színháza ez. A narratív és az epikus színházzal folytatott tíz hónapos kísérletezés után a Stathis Livathinos Színtársulat bemutatja az *Iliász* mind a 24 éneket alapul vevő legújabb változatát.

Az *Iliász*, az Ókori Görögország ezen klasszikus és nagy hatású műve most a modern művészi tekintet tárgyává válik. A színpadi tér megjelenítése dinamikus és folyton változó, miközben a tizenöt színész kortárs előadóművészből észrevétlenül ókori görög dalként alakul át. A két, komplett ütős hangszerkészlettel és elektronikus berendezéssel felszerelt muzikus jelenléte tovább fokozza az előadás élményét.

„El kell rejtetni az irodalmat a színházban, hogy a néző mindig többet képzelhessen el annál, mint ami a mű egyedül való olvasása során jelenne meg a képzeletében. Véleményem szerint a nyelv talán az egyik legszívósabb és legellenállóbb olajvezetékünk. Átíveli a különböző korszakokat, önmaga azonban sohasem merül ki. A görög nyelv az egyetlen, amelyet nem lehet sem elkótyavetyélni, sem pedig elzalogosítani.” – Stathis Livathinos

2016. április 12., kedd, 19⁰⁰ – Nagyszínpad
(görög nyelven magyar felirattal)

Federico Garcia Lorca

A KÖZÖNSÉG

rendező: Alex Rigola

a madridi Teatro de La Abadía és a Katalán Nemzeti Színház koprodukciója – Spanyolország

Kevés rendező meri színre vinni Lorca e szövegét, amely a spanyol költő legtalányosabb, legszürreálisabb, botránys és forradalmi darabja, egyszersmind művészi krédójának sűrítetté. Lorca nekimegy a normáknak, a középkeresletnek, az intellektuális szűköségnek, a konvenciók által lebecsült művészetnek, színháznak. Ezekkel szembeállítja a „homok alatti színházat”, amely behatol az ember belső, bevallatlan tereibe, tiltott és sokszor szegycsüszes igazságáiba.

Ezt a színházat ragyogtatja ki a homok alól Alex Rigola rendező és társulata, egy totális színházat nyújtva számunkra, ahol a szöveg, a gesztusok, a színpadi játékban főszereplő zene, és a közönség is a mű alapvető partnereként, egységet alkotnak. A rendező nem egy interpretációt erőltet a darabra, hanem híven a lorcai szöveghez, kettős vonalát, a személyes és a társadalmi végig megőrizve feltárja az alapkérdéseket: mire szolgál a színház? Mit keresünk a színházban? A valódi közönség, a darab anonim főszereplője, a társadalom metaforája, beépül a rendezésébe.

2016. április 13., szerda, 19⁰⁰ – Gobbi Hilda Színpad
Az előadást 18 éven felülieknek ajánljuk!
(spanyol nyelven magyar felirattal)

JINDO SSIITGIMGUT – sámánszertartás

Jindo – Dél-Koreai Köztársaság

Ahol a tenger évente kétszer csodásan szétnyílik, a Koreai-félszigettől délnyugatra, a déli Jeolla vidékén található Jindo szigete. Zenei és rituális hagyományai, e terület hosszú elszigeteltségének köszönhetően, különösen tiszta és elementáris formában maradtak fenn. Balihoz hasonlóan, Jindo is az istenek és a zene szigete. Ennek ellenére Európában még sehol nem mutatták be ezt az autentikus szertartást. Jindo közösségéből húszan – köztük női sámánok, énekesek, táncosok, népzeneészek – jönnek hozzánk, hogy felfedezzék velünk temetési rítusaik néhány elemét. A *ssiitgimgut* szó szerint azt a rítust jelenti, melynek során eltávozásakor megszabadítják az elhunytat minden keserűségtől és nehezteléstől. A sámánasszonynak először is tehát a halott lelkét kell lecsillapítania és megtisztítania, mielőtt a túlvilágra való átkelésben segítené őt. Ezt cselekedve visszaállítja a harmóniát, amit a halálestet a családban és a közösségben felborított.

E különleges előadást 2016. április 10-én Párizsban mutatják be a Világ Kultúráinak Házában (Maison des Cultures du Monde). Onnan érkezik Budapestre.

2016. április 13., szerda, 20⁰⁰ – Nagyszínpad
(koreai nyelven magyar felirattal)

Bertolt Brecht

GALILEI ÉLETE

rendező: Zsótér Sándor

Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország

Brecht talán legszemélyesebb darabja a Galilei élete. Miért? Mert Galilei a kíváncsiságot testesíti meg. „Tudnom kell” – mondja kicsit szégyenkezve, védekezően, amikor éppen tönkreteszi a lánya boldogságát, és az inkvizíció tiltása ellenére újra kísérletezésbe fog, hogy bizonyítsa: a Föld forog a Nap körül. Személyes a „tudnom kell” gyötrelmes, és örömteli szenvedélye, a kételkedés saját eredményeiben is, a kísérletezés kudarcokkal teli hétköznapi robotja, a saját és mások életével való hazárdírozás, a kisebb-nagyobb csalások, ravaszkodások és megalkuvások, és az ezekkel való szembenézés fájdalmas és kellemetlen józansága. És személyes az élet adta örömök tisztelete, legyen az evés, ivás, jó könyv, szép vers, új gondolat, a humor, bölcs irónia és a keserű önirónia.

Zsótér Sándor 1998 óta rendez Brechtet. Lenyűgözi a szerző okossága, gyakorlatiassága, élet- és főleg emberismerete, szabadsága, költészete szemérmes érzelmessége, nyitottsága és kíméletlensége. – *Ungár Júlia, dramaturg*

2016. április 14., csütörtök, 17⁰⁰ – Kaszás Attila Terem
(magyar nyelven angol felirattal)

Jovan Sterija Popović

HAZAFIAK

rendező: Urbán András

Szerb Nemzeti Színház – Belgrád, Szerbia

1848/49. Európa a forradalmak mezejére lép. A Habsburg Birodalom ellen fellázadó Magyarország függetlenségéért harcol, miközben a területéhez tartozó Szerb Fejedelemség hazafiai /Knezevina/ új nyelvtörvényt követelnek, valamint kikiáltják a Szerb Vajdaságot /Srpska Vojvodina/, amit Bécs és Budapest nem ismer el. Csaták sorozata indul el magyarok és szerbek között a Bánságban és Bácskában.

A szerb klasszikus, Jovan Sterija Popović szókimondó vígjátéka a farizeus szerb hazafiakat ostorozza. Bölcs pártatlanok, hőzöngő patrioták és helyezkedő megalkuvók vitáitól és kiáltványszerű zenéjétől hangos a rendező, Urbán András történelmi színpada, ahol a „Háborút! Háborút!” felkiáltásokat igen gyorsan tetek követik. Hisz a belátás és megbékélés kora még messze van, amit az a furcsa tény is tükröz, hogy a darabot, a szerző határozott kérésére, először, csak ötven évvel annak nyomdából való kikerülése után, 1904. december 30-án adhatták elő, a Szerb Nemzeti Színházban.

2016. április 14., csütörtök, 20⁰⁰ – Nagyszínpad
(szerb nyelven magyar felirattal)

Makszim Gorkij

ÉJJELI MENEDÉKHELY

rendező: David Doiasvili

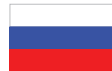
Állami Zenés és Drámaszínház – Tbiliszi, Grúzia

Makszim Gorkij legtöbbet játszott, alapvető társadalmi és filozófiai kérdéseket boncolgató darabjának már az eredeti címe – a „Mélyben” – is kifejezi, hogy az egzisztenciálisan és lelkileg mélybe zuhant emberek sorsára, életlehetőségeire, vágyaira fókuszál. „Mi a jobb – az igazság vagy az együttérzés? Mi a fontosabb? Az együttérzés átfordulhat-e hazugsággá? Ez a kérdés inkább filozófiai mint szubjektív.” – írja Gorkij. A darab valamennyi szereplőjének van saját, másokétől eltérő múltja, ugyanakkor mindannyiuk számára közös a jelen és a reménytelen jövő. A szereplőknek nincs hite, nem hisznek abban, hogy az életük jobbra fordulhat, nem hisznek magukban, saját képességeikben. Inkább elszakadnak a valóságtól, illúziókba hajtják magukat, lemondva saját létezésükről.

Az „Éjjeli menedékhely”-ben megfogalmazott problémák és kérdések a mai napig aktuálisak és valóságosak. Nem véletlen tehát, hogy gyakran állítják színpadra, ugyanakkor a grúz David Doiasvili egy teljesen új, szuggesztív költőiséggel megfogalmazott, kortárs olvasatot kínál a nézőknek.

2016. április 15., péntek, 19⁰⁰ – Gobbi Hilda Színpad
(grúz nyelven magyar felirattal)

Carlo Gozzi

A HOLLÓ

rendező: Nyikolaj Roscsin

Alekszandrinszkij Színház – Szentpétervár, Oroszország

„A holló” c. előadás irodalmi alapját Carlo Gozzi, a jeles olasz színműíró, Goldoni kortársa és riválisa által 1762-ben írt fiabája (színpadi mese tragikomikus cselekménnyel) jelenti. A rendező, Nyikolaj Roscsin nem először fordul Gozzi műveihez: 2001-ben Moszkvában rendezte meg a Szarvaskirály-t, amelyet az egyik legkiemelkedőbb oroszországi Gozzi-rendezésként méltattak, és elnyerte a Szmoktunovszkij-díjat valamint a Moszkvai Kritikusok díját.

A holló c. előadás kerüli a felszínesen „olaszos” kliséket, a commedia dell’ arte karneváli, improvizatív jellegű játéktílusát, és a mű mélyebb értelmezési rétegeit tárja fel, felszínre hozva a darab abszurd drámaiságát. Gozzi többi színdarabjához hasonlóan A holló is egy többrétegű, fantasztikus eseményekkel és rendkívüli szenvedélyekkel teli világot mutat meg a nézőknek. Története a szerelem, a hűség, a barátság és a varázslat hol kacagtató, hol nyomasztó kavalkádját nyújtja, maszkos színészi játékkal, különleges látványvilággal és expresszív mozgással fűszerezve.

2016. április 16., szombat, 20⁰⁰ – Nagyszínpad
Az előadást 16 éven felülieknek ajánljuk!
(orosz nyelven magyar felirattal)

Valère Novarina

IMIGYEN SZÓLA LOUIS DE FUNÈS

rendező: Valère Novarina & Adélaide Pralon

Csokonai Nemzeti Színház – Debrecen, Magyarország

Valère Novarinát már ötéves korában lenyűgözte Louis de Funès színpadi játéka. Azóta szüntelenül figyeli a színészeket, « érthetetlen » útjukat kulisszáktól a színpadig – az újjászületésüket. Louis de Funès itt valamiféle profétává, színházi Zarathusztrává válik, aki titokzatos kinyilatkoztatásokat tesz a színész művészetéről. Novarina a debreceni Képzeltbeli operettben Mészáros Tiborral játszotta el a « végnélküli regényíró » virtuóz monológját. Innen jött az ötlet, hogy megrendezze neki a Louis de Funès-t, egy másik szédítő monológot, amely a színész és a közönség közti színpadon játszódik.

2016. április 17., vasárnap, 18³⁰ – Kaszás Attila Terem
(magyar nyelven francia felirattal)

Luo Huaizhen

LI YAXIAN

rendező: Xie Ping'an

Chongqing Sichuan Opera Theatre (szecsuaní opera) – Kína

A szecsuaní opera a kínai opera egyik típusa, amely a Kína délnyugati részén található Szecsuaní Tartományból eredeztethető. Azonban Kína ezen része mellett elterjedt és jellegzetes részévé vált más tartományok és nagyvárosok színházi kultúrájának is, különösképpen Jünnan és Kujcsou Tartományokban. A szecsuaní operát olyan tehetséges színészek által előadott egyedülálló színlátványok, kifejező színészi alakítások, gazdag ütőhangszeres játék és vérbő komédia jellemzi, akik világszerte páriját ritkító szakmai tudással rendelkeznek. A szecsuaní opera legfőbb sajátosságai közé tartozik az élénk, szórakoztató történetmesélés, az énekszólók és az akrobatamutatványok. Az opera ezen típusa hasonlóképpen épít a stilizált mozdulatok összetett rendszerére, miközben a színészi játék egyszerre kecses és eleven. A szecsuaní opera előadásai mindig tele vannak szellemes és humoros megoldásokkal, lendületes párbeszédekkel és jellegzetes helyi ízekkel. A különleges szereplők bemutatása érdekében az opera egy sor kaszkadórmutatót is megjelenít, többek között az „arcváltás” ismert színházi elemét. A kínai operában az arcfestést rendszerint az arca helyezett festékekkel készítik el, de a szecsuaní opera esetében az előadóművész egy szempillantás alatt kicserélheti az arcfestését előadás közben magán a színpadon. A most látható előadásban Li Yaxian alakját hatatosan kelti életre Shen Tiemei, a szecsuaní opera kiemelkedő művésze. Előadómódja megnyerően jeleníti meg a szecsuaní operára jellemző pikáns stílust.

2016. április 17. 20⁰⁰ – Nagyszínpad
(kínai nyelven magyar és angol felirattal)

Valère Novarina

NEVEK ERDEJÉBEN

rendező: Valère Novarina

L'Union des contraires produkciója – Franciaország

Koprodukciós partnerek: Festival d'Avignon / CDN de Montluçon, Le Fracas

A svájci születésű francia szerző-rendező tizennegyedik művét vitte színre, és immár második alkalommal tesz kirándulást a „nevek erdejében”. 1986-ban *Az élet drámájában* (Le Drame de la vie) 2587 nevet engedett szabadjára, szereplői soha véget nem érő színrelépésével. Ezúttal ötvenkét jelenetben ezer „szó-lelket” mond ki, ezeregyszáz karaktert nevez néven – közülük azonban nem mind mutatkozik meg. Novarina a nevek erdejének közepére helyezi a *Történeznőt*, aki elrendeli a történet kezdetét: *Nyüttfog*, a kutya jól tudja, hogy többé nem jelenik meg, az *Antiember*ek konspirálnak, a *másikat kerülő Színész* már sokadszorra bizonyítja annak ellenkezőjét, amit gondol, a *Külvilági Miniszter* élő nyelvnek nyilvánítja a latint, a *Parietális Gyermekek* negyedóránként bejönnek, hogy kiürítsék az előítéletek zsákját... Két óra harminc perc alatt a színpad lebontódik, újraépül, és megtelik rejtvényekkel. Az idő felsóhajt: senki sem vette észre. A színészek a nyelv peremén járnak, felszabadító és leigázó szavak erdejében.

2016. április 18., hétfő, 20⁰⁰ – Gobbi Hilda Színpad
(francia nyelven magyar felirattal)

Witold Gombrowicz – Bruno Schulz

ÁTTŰNÉS

rendező: Waldemar Śmigalski

Teatr Powszechny – Radom, Lengyelország

Waldemar Śmigalski, a darab forgatókönyvírója és rendezője a következőképpen határozta meg a mű fő motívumait: Gombrowicz és Schulz közel álltak egymáshoz időben és a létezéshez való viszonyukban, íróként azonban ellentétesen közelítettek gyermekkoruk témájához. Schulz számára a menekülést jelenti az idealizált genesis felé a költői idő változásaiban. Gombrowicz arra törekszik, hogy kiirtsa magából a „lehetetlenséget és az éretlenséget”, miközben fájdalmasan átérzi, hogy nincs menekülés saját maga elől, és marad az a modortalan suhanc, aki szüntelenül elvesztett személyiségét keresi.

(...) Alkotásaikat ebben a kontextusban rendkívül érdekes áttűnés jellemzi: ennek köszönhetően kiegészítik egymást, sőt az érzékeny és figyelmes olvasó számára kiteljesítik egymás világát. Ezekből az elméletekből, feltételezésekből született meg az „Áttűnés” című előadás ötlete. Olyan előadásé, amelyben a fiatalság furcsa grimasszal áttűnik az öregkorba. Olyan előadásé, amelyben Schulz emelkedettséget kölcsönöz Gombrowicz-nak, Gombrowicz pedig komikumot Schulz-nak. Ahol az egyik erősíti a másikat. Ahol a pátosz, az íróia és a tragikum nélkülözhetetlen feltétele a szenvedély megszületésének, mely mindkét nagy író művészetének színonimája és metaforája.

2016. április 19., kedd, 18⁰⁰ – Kaszás Attila Terem
(lengyel nyelven magyar felirattal)

GULLIVER UTAZÁSAI

rendező: *Silviu Purcărete*

Radu Stanca Nemzeti Színház – Szeben, Románia

A Silviu Purcărete által „koordinált” színpadi gyakorlatok sorozata Swift regényének egy új megközelítése, ahol a fantázia világa keveredik a kemény politikai szatírával. Az előadás, amelyet az ír zeneszerző Shaun Davey „Hangok a vidám temetőből” című zeneművére komponált Silviu Purcărete, korunkra reflektál társadalmi és kulturális szempontból, olyan témák felvetésével, mint az álom, utazás, száműzetés, a kivándorlás, a magány és a hovatartozás, felkavaró jelenetekkel és erős vizuális hatásokkal. Silviu Purcărete a „Herald Angel” díjat kapta meg 2012-ben Edinburgh-ben a Gulliver utazásai rendezéséért.

A Gulliver utazásai című előadás a szebeni Radu Stanca Nemzeti Színház az edinburgh-i színházi fesztivál közös produkciója a romániai Nemzeti Kulturális Alap támogatásával. Az előadást ötször játszották Edinburgh-ben, szerepelt 2012-ben a londoni Kulturális Olimpián, 2013-ban a romániai UNITER-től a legjobb előadás díját kapta meg, turnéztak vele Oroszországban, Lengyelországban, Grúziában és 2015 októberében Japánban is.

2016. április 19., kedd, 20⁰⁰ – Nagyszínpad
(román nyelven magyar felirattal)

Weöres Sándor

PSYCHÉ

rendező: *Vidnyánszky Attila*

Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország

Lázadás, szabadság, szerelem. Ami egyszerre fölszabadító és halálos, szárnyakat ad és összetör, elpusztít. Ezekről szól a tobzódó és szertelen Psyché. Weöres Sándor művészetének megfejthetetlen titoktára ez, amelynek buja és szemérmes erotikája magával ragadó, mélységes emberismerete lenyűgöző. Ebben a költői világba vezet a Nemzeti Színházban készülő előadás, amelynek szabadteri verzióját Vidnyánszky Attila kaposvári színészosztálya nyáron nagy sikerrel mutatta be a Gyulai Várszínházban. Anyagi és szellemi, testi és lelki, valós és képzelt kísértések és kísértetek, tüllök és fátylak között, a közel és mégis távol érzet tűnékenységében nagyon személyes hangon szólalnak meg fiatalok. Az előadás különlegessége, hogy nem egy, hanem minden női szereplő Psyché, hiszen minden nőben ott él, szunnyad vagy kitörni kész a lázadó, szabadságra és szerelemre vágyó Psyché.

2016. április 20., szerda, 17⁰⁰ – Kaszás Attila Terem
(magyar nyelven angol szinopszissal)

William Shakespeare

OTHELLO

rendező: *Gabriel Chamé*

Mikaproject – Argentína

“Shakespeare örök. A komikus tragikussá válik, olyannyira tragikussá, hogy az már komikus, ahogy minden, amit gyűlölettel vagy féltékenységtől vezérelve teszünk.”

Négy színész – valamennyien a fizikai színház, a bohóc hagyományok és a burleszk mesterei – vállalkozik Shakespeare híres tragédiájának, az Othello-nak értelmezésére. A mindennapi realizmustól teljesen megfosztott környezetben a fizikai játékok egy játékos, találékony és abszurd nyelvezetben találkoznak. Az Othello eredeti szövegét, költészetét és drámai feszültségét tiszteletben tartva belemerülünk a vígjátékba illő gegekbe és a sötét iróniába, amely megfűszerezi a tragédiát. Minden elfogódottság nélkül közelítünk a tragikus és a komikus kapcsolatához.

Az Othello most is időszerű, hiszen olyan kérdésekkel foglalkozik, mint a szerelem, lojalitás, rasszizmus, kapzsóság, családon belüli erőszak, irigység, féltékenység, tudományos merevség és/vagy szenvedélyes hit. Mit jelent számunkra egy „nigger”, egy hazudozó vagy a bosszú? Othello egy ördögi délibáb, amelyből csak homok marad, ahogy közelebb kerülünk hozzá. Vagy a saját tragikomikus életünk.” – *Gabriel Chamé*

2016. április 20., szerda, 20⁰⁰ – Gobbi Hilda Színpad
(spanyol nyelven magyar felirattal)

KORSZERŰTLEN KONCERT

rendező: Viktor Rizsakov

Moszkvai Művész Színház (MHAT) Iskolastúdiója – Moszkva, Oroszország

Viktor Rizsakov, a Sztanyiszlavszkij-díjas orosz rendező és színházi pedagógus színészosztályának zenével, táncsal, filmrészletekkel és monológokkal fűszerezett, szívhez szóló előadása egy eltűnőben lévő generációról, a közelmúlt egyre fakuló, de nosztalgiával teli világáról, szüleink és nagyszüleink örömeiről, bánatáról. A színészhallgatók a „verbatim” színház eszközeit felhasználva idős emberek monológjaiból, visszaemlékezéseiből komponálták meg a számunkra már lassan történelemnek számító korszak hangulatát, megkísérelve átmenteni korunkba azokat az érzéseket és gondolatokat, melyek a mai ember számára is ugyanazt jelentik – az élet derűjét, az élet szeretetét.

2016. április 21., csütörtök, 17⁰⁰ – Gobbi Hilda Színpad
(orosz nyelven, magyar felirattal)

A.P. Csehov

SIRÁLY

rendező: Thomas Ostermeier

Théâtre Vidy-Lausanne – Svájc

A neves rendező, Thomas Ostermeier a szerelemről és a színházról folytat párbeszédet Csehovval a XX. századon túlról, feltárva e színdarab azon rétegeit, amelyek itt és most megszólítanak bennünket.

A Sirályban Anton Pavlovics egy csoport férfi és nő tétova bálját vezényli, akik a szerelmen és a művészen, sötétedő korok utolsó fénycsóváin át próbálnak maguk számára életet kreálni. A fiatal színész, Nina így kiált fel az utolsó felvonásban: „Hinni kell! Ha hiszek, már nem szenvedek annyira...” Hinni a színházban, hinni a szerelemben, mint utolsó menedékben.

Csehov nem kritizál és nem tesz megjegyzéseket. Egy jóindulatú orvos aprólékosságával ír le egy kifejlődő társadalmi és individuális betegség tüneteit, egy akarat nélküli létezését, amelynek a másik tekintetére van szüksége ahhoz, hogy önmaga számára érzékelhetővé váljon.

A Vidy-Lausanne Színházban másodszer dolgozik ugyanazzal a francia színészekkel Ostermeier. Előző, Ibsen Kísértetek rendezése hatalmas siker volt, amelyért Valérie Dréville, aki az itt látható Sirályban Arkagynát alakítja, Molière-díjat kapott 2014-ben.

2016. április 21., csütörtök, 20⁰⁰ – Nagyszínpad
(francia nyelven magyar felirattal)

Cervantes regénye nyomán, Benyhe János fordítását felhasználva írta Verebes Ernő

DON QUIJOTE

rendező: Vidnyánszky Attila

Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország

Átfogalmazni és színpadra állítani egy, a tökéletes szabadság igényével és ízével átítatott regényt, az értelmezések feneketlen kútját tárja elének. Talán maga Don Quijote is hasonló kételyek között vergődött, amikor saját igazságát, Sancho Panza hiteles valóságával volt kénytelen ötvözni. De létezik még egy szempont, mely a néző számára, ez esetben, a valós kalandot jelenti: az előadásban íróként megjelenő Cervantes-szel és az egész don quijotei világot látató rendezővel, Vidnyánszky Attilával együtt töprengeni adott lehetőségeken, fondorlatos magyarázatokon, miközben elvarázsolt óriások és újragyártott démonok táncolnak a fejünkön – vagy a fejünkben. Kibírni őket, ez vajon a hősiesség, vagy rábírnunk arra, hogy szálljanak le végre rólunk? Don Quijote a maga módján mindkét helyzetet kiválóan kezeli, hisz hős ő, de főleg egy szerethető, tiszta lény, aki addig él, ameddig olvassák történetét.

2016. április 22., péntek, 19⁰⁰ – Nagyszínpad
(magyar nyelven angol felirattal)

VÍZKERESZT, VAGY AMIRE VÁGYTOK

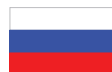
rendező: Bocsárdi László

Sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház – Románia

A Vízkereszt – Shakespeare-komédiái sorában a legutolsó – szintézise mindannak, amit a szerző az eddigi vígjátékaiban kipróbált és sikerrel színpadra vitt. Ez a darab rendkívül bonyolult és árnyalt emberi viszonyokat, testvéri, uralkodó-szolgai, baráti, de legfőképpen szerelmi kapcsolatokat taglal, túlmutatván a komédia műfaji sajátosságain. Olyan vékony határ húzódik a felszabadító, könnyed és örömteli komédia és a fenséges hangvételű tragédia között, hogy szinte mindkét kulcsban teret biztosít az értelmezési lehetőségekre. Bocsárdi László a Hamlet színpadra állításával a „kizökkent a világ” állapottal való szembesülést, a tragikus világerzethez való viszonyunk megfogalmazását tűzte ki célul, a Vízkereszttel folytatódik ez a kísérlet és keresés.

2016. április 23., szombat, 17⁰⁰ – Gobbi Hilda Színpad
(magyar nyelven angol felirattal)

William Shakespeare: Titus Andronicus c. műve nyomán

TIIT

rendező: Szergej Potapov

P. A. Ojunszkij Szaha Színháza – Jakutföld, Szaha Köztársaság, Oroszország

A nemzetközileg is egyre ismertebb jakut művész, Szergej Potapov, a Szaha Színház főrendezője a jakut színház különleges hagyományait illetve Shakespeare „véres tragédiájá”-t, a Titus Andronicus-t ötvözte egy látványos, az ősi rítusokra emlékeztető előadásban. A színpadi megvalósítás során Shakespeare érett műveinek (Rómeó és Júlia, Hamlet, Lear király, Othello, stb.) motívumai Quentin Tarantino filmes világának expresszivitásával erősödnek fel.

A hagyomány szerint a Titus Andronicus Shakespeare legkorábbi művei közé tartozik, és a „véres tragédia” műfajának egyik leghatásosabb példájának tartják. Olyan drámai mű, amelyben a rengeteg rémséges, kegyetlen eseményen keresztül a főhős személyes, mégis egyetemes érvényű tragédiájának szemtanúi lehetünk. Titus Andronicus, a római hadvezér annyi szenvedést, veszteséget él át a történet során, hogy az már ép ésszel szinte sem felfogható – így a néző szembesülhet az emberi lét és halál irracionális dimenziójával.

2016. április 23. szombat 20⁰⁰ – Nagyszínpad
(jakut nyelven magyar felirattal)

A.P. Csehov: A 6-os számú kórterem c. novellája alapján

6

rendező: Sardar Tagirovsky

Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország

A 6-os számú kórterem című Csehov-novellában felfedezhetjük azt a helyet, amely állítólag rosszabb a pokolnál. Egy elmegyógyintézet egy társadalomban mindig arról szól, hogy valakik a többséghez képest „állítólag” nem normálisak. Az számít nem normálisnak, aki kiszámíthatatlan. És persze ott van a pakliban az is, hogy kiszámíthatatlan, mikor lesz valaki kiszámíthatatlan. Kiszámíthatatlan a beszámíthatatlan. Veszélyesebb a kiszámíthatatlan és jámbor ember az érdekek szerint cselekvőnél?

A 6-os számú kórterem lehetősége ott van közöttünk: az utcán idegenek között, a baráti társaságokban, vendégségben közeli vagy távoli rokonoknál. A 6-os számú kórterem bennünk van. Menedékeket keresünk, olyan belső igazságokat, amelyekkel túlélhetjük a legnagyobb elmegyógyintézetet, amit világnak hívunk. Próbálunk gyógyítani, akár az orvos és ápolásra szorulunk, mint a beteg. Szükségünk van arra a játékra, amelyben eljátszhatjuk az emlékeinket és az álminkat. Jól esik a fájdalom, ami pillanatokra kinyitja a szabadságot.

2016. április 24. vasárnap 18⁰⁰ – Gobbi Hilda Színpad
(magyar nyelven angol felirattal)

Stanisław Wyspiański

AKROPOLISZ

rendező: Anna Augustynowicz

Teatr Współczesny – Szczecin, Lengyelország

Wyspiański számára a Wawel volt az a hely, ahol Lengyelország történelmi és jelen útjai találkoztak. Mítoszok és legendák, jelenbeli és eljövendő döntő jelentőségű események itt keltek életre a költő képzeletében. A Wawel-Akropolisz Wyspiański műveiben a nemzeti és az egyéni identitás szimbóluma. A Wawelben minden út az önmegismeréshez vezet, és ebből a szempontból mítikus erővel hat. Anna Augustynowicz nem „korszerűsíti” Wyspiański történelmi motívumokkal átszőtt drámáját, hanem felfedi a mai ember állapotát, aki akarata ellenére értelmetlen vitákba és kiüresedett rituálékba süllyed. Ebben az olvasatban az Akropolisz nemcsak nemzeti dráma, egyetemes jelentőséggel bír. Anna Augustynowicz a színházban keresi a választ az aktuális kérdésekre: hogyan működnek az emberekben olyan ellentétes érzelmek és elhatározások, mint az építő és romboló szándék, az igazság keresése a hazugságok eszközeivel, a hűség és az árulás.

Wyspiański drámájában ezek az ellentétek univerzális térben és időben nyilvánulnak meg: az alakok szobrok-, képek-, gobelinfigurákként szólnak meg. A történelmi álomba merült múlt emlékei a Feltámadás éjszakáján kelnek életre Kristus-Salvator és a harmónia és műszak görög Istene, Apolló jelenlétében.

2016. április 24. vasárnap 20⁰⁰ – Nagyszínpad
(lengyel nyelven magyar színpaddal)

TÁRSPROGRAMOK

Tadeusz Kantor (1915–1990) – Az emlékezés tere

A 3. MITEM fontos eseménye lesz Tadeusz Kantor műveinek kiállítása. Az előző évben világszerte ünnepelték a Művész születésének 100. és halálának 25. évfordulóját. A XX. sz. egyik legnagyobb színházi alkotója rendkívüli módon egyesítette poétikájában Gordon Craig színész-marionett elméletét a lengyel Stanisław Wyspiański vizuális színház eszméjével.

A Cricot-2 független színház – amit Kantor 1955-ban alapított – egészen az utolsó, Mejerholdnak szentelt és befejezetlenül maradt előadásáig („Ma van a születésnapom”) a XX. századi avantgárd ars poétikáját követte. Ennek legjelentősebb kifejezését találjuk a Kantor által írott, a közelmúltban magyar nyelvre fordított „Milánói leckékben” (Id. Szcenárium). A „Halál színház” manifesztumával és a „Halott osztály” előadásával valójában lezárult a XX. századi színházi reformok korszaka.

Jan Kott lengyel színháztörténész szerint Kantor azon kevés művészek egyike, akik „színházi jelekké alakították át az elfelejtett emlékezetet, amely egy behagedt sebként mindannyiunkban ott van. Lehet, hogy éppen ebben áll Kantor-Charon katartikus szerepe – visszahozza a halottakat”.

A tervezett MITEM-kiállításon bemutatásra kerülnek olyan művészek alkotásai is, akiket Tadeusz Kantor poétikája inspirált, mint pl. Jerzy Gurawski (Grotowski látványtervezője), aki sok rajzot készített Tadeusz Kantor művei nyomán. 1990-ben volt egy nagyszabású, Kantor színpadi tárgyait is bemutató kiállítás a Budapest Galériában, és ekkor jelent meg gondozásomban a manifesztumait és előadás-partitúráit tartalmazó könyv is, „Halálszínház” címmel.

A MITEM kiállítás lengyel kurátora Justyna Michalik, színháztörténész, aki több Kantor kiállítást rendezett Lengyelországban és külföldön a Cricoteka munkatársaként. Kantor happening-korszakáról szóló monográfiája 2015-ben jelent meg Krakkóban.

Király Nina, színháztörténész, a Nemzeti Színház munkatársa

**JEGYEK
MÁR KAPHATÓK!**

Február 29-ig elővételben **30%** kedvezménnyel!
Diákjegyek ára egységesen **900 Ft.**

A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk!

